

**בית המשפט המחוזי בנצרת**

הפ"ב 70494-07-18 אפלטון ואח' נ' מושב עובדים להתיישבות שיתופית ואח'  
תיק חיצוני:

**בפני כבוד השופטת תמר נסים שי**

**מבקשת** מרגליות מושב עובדים להתיישבות שיתופית בע"מ  
אגודה שיתופית 6-57-001695

**נגד**

**משיבים** 1. פנחס אפלטון, ת.ז. xxxxxxxxxxxx  
2. מרדכי משיח, ת.ז. xxxxxxxxxxxx

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 24, 24.10, 24.3.](#)

[פקודת האגודות השיתופיות: סע' 52 \(2\), 52 \(4\), 52 \(5\)](#)

[תקנות האגודות השיתופיות \(בוררות בסכסוכים\), תשל"ב-1972: סע' 13 \(ב\), 19 \(א\)](#)

[חוק בתי משפט לענינים מינהליים, תש"ס-2000: סע' 1](#)

[תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984: סע' 101 \(א\) \(2\)](#)

ספרות:

[ישראל שמעוני, אופק חדש בבוררות \(מהד' 2, 2014\)](#)

מיני-רציו:

\* על הבוררות במקרה הנדון חלות הוראות פקודת האגודות השיתופיות והתקנות מכוחה, ולא הוראות חוק הבוררות. מכאן, שאין סמכות לבימ"ש זה להיזקק לבקשה ולהעביר את החלטות הבורר תחת שבת ביקורתו.

\* אגודות שיתופיות – בוררות – סדרי דין

\* אגודות שיתופיות – בוררות – רשם האגודות השיתופיות

בין הצדדים מחלוקת הנוגעת להקצאת הנחלות במושב. הבקשה היא לסילוק על הסף של בקשה לביטול החלטת בורר בקשר לצו מניעה שניתן ע"י ביהמ"ש המחוזי.

ביהמ"ש המחוזי קיבל את הבקשה לסילוק על הסף בקבעו:

הסוגיה שבמוקד המחלוקת בין הצדדים היא עניין הנתון לבוררות בהיותה סכסוך הנובע מעסקי האגודה בין חברים או בין מי שתובע מכוח חבר מצד אחד ובין האגודה מנגד – ראה תקנון האגודה

והוראות סעיף 52(2) לפקודה האגודות השיתופיות, שנקבעו בתקנון כמנגנון בוררות. עוד בטרם נקטו בהליך הראשון בביהמ"ש המשיבים עצמם פנו לרשם האגודות השיתופיות לצורך הכרעה במחלוקת, ובהמשך הסכימו, בשני ההליכים המשפטיים הנפרדים שיזמו, כי העניין יועבר להכרעה בבוררות.

עניינו של הליך זה בבקשת המשיבים לביטול החלטות בורר שהתמנה ע"י רשם האגודות השיתופיות (או מי מטעמו) בהתאם לסעיף 52(2) לפקודה. המשיבים עותרים להפעלת סמכות ביהמ"ש ע"פ הוראות חוק הבוררות, אולם על בוררות סטטוטורית זו חלות הוראות הפקודה והתקנות מכוחה – ולא חלות הוראות חוק הבוררות. כפי שמסבירה ס' אוטולנגי, ההבדלים בין בוררות ע"פ הוראות הפקודה לבין בוררות ע"פ חוק הבוררות גדולים הם, מבחינת החוק החל, מבחינת הרשות המוסמכת לאשר את הפסק, מבחינת הערכאה השיפוטית המוסמכת לדון בפסק הבורר ומבחינת מעמד הפסק.

בהתאם להוראות סעיף 52(4) לפקודה רשאי הרשם לאשר את פסק הבורר, לתקנו או להשיבו לבורר לצורך עיון חוזר בו. בקשה לתיקון פסק הבוררות או השגה עליו תוגש בפני הרשם. בסמכותו ליתן כל סעד שביהמ"ש מוסמך לתת, ולדון בשאלות הנוגעות לסמכותו המתעוררת אגב דיון בענייני הבוררות. מעמד החלטת הבורר בנוגע לפסק הינו כמעמד של פסק דין של ביהמ"ש מחוזי שאינו ניתן לערעור. בהקשר זה יצוין כי הוכרה בפרקטיקה האפשרות לתקוף את החלטת הרשם בבג"ץ, אולם הלכה היא אף כי בימ"ש זה לא משמש כערכאת ערעור על החלטות הרשם והוא יתערב בהן רק במקרים חריגים.

יצוין, כי המשיבים עצמם נתנו הסכמתם שצו המניעה יעמוד בתוקפו עד להחלטה בבוררות. היינו, הם עצמם נתנו הסכמתם כי הבורר יקבע ויתווה את הדיון, לרבות ביחס לצו המניעה. בנסיבות אלה הם מושתקים מלהעלות כל טענה ביחס לסמכותו להחליט בעניין הצו. לכל היותר יכולים היו לעתור מהותית כנגד ההחלטה בדרכים המוקנות להם על פי דין או לבקש לעיין בה מחדש כפי שקבע הבורר.

אם כן, אין סמכות לבימ"ש זה להיזקק לבקשה ולהעביר את החלטות הבורר תחת שבט ביקורתו.

## פסק דין

1. לפניי בקשה לסילוק על הסף של בקשה לביטול החלטת בורר. לחילופין, בקשה לעיכוב ההליכים בעניינה והעברתה לבוררות.

### **רקע ותמצית עובדתית דרושה**

2. בחודש דצמבר 2016 הגישו המשיבים 1 ו-4 (להלן: "המשיבים") לבית משפט זה בקשה למתן צו מניעה (ת"א 1508-12-16 [פורסם בנבו] ולהלן: "ההליך הראשון") שיאסור על המבקשת, מרגליות מושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית – אגודה שיתופית (להלן: "האגודה" או "המושב") ועל המשיבות הפורמאליות 2-3 (רמ"י והסוכנות היהודית) לבצע כל דיספוזיציה בנחלה 19 שבשטחי האגודה (ולהלן: "הנחלה"), עד אשר תתקבל החלטה בהליך הבוררות אותו יזמו המשיבים לצורך קידום הקצאת נחלה לידיהם.

3. במסגרת הבקשה למתן צו המניעה, נטען כי בשנת 1984 קיבלה האסיפה הכללית של האגודה החלטה להקצות לחבריה הוותיקים שני משקים בנוסף למשק שברשותם – אחד

כהרחבה למשק הקיים ואחד לרכישה ע"י החבר עבור בן משפחה. המשיבים טענו כי עד למועד הגשת הבקשה, לחלק גדול מהמשפחות כבר הוקצו נחלות נוספות, אולם למשיבים, שניהם ממתנגדי וועד האגודה והעומד בראשה, נמנע הדבר בתואנות שווא שונות, בהן "אין נחלות להקצאה", "אין כרגע הקצאות" וכדומה. חרף האמור, בסמוך למועד הגשת הבקשה, ולאחר שהמשיבים פנו לרשם האגודות השיתופיות בבקשה לפתוח בהליך בוררות לצורך קידום זכותם להקצאה, התגלה להם כי האגודה פרסמה מכרז למכירת הנחלה. המשיבים העלו טענות שונות בדבר אי חוקיות הליך המכר, שאין זה המקום לפרט. לצורך העניין שלפניי, טענו כי המבקשת אינה רשאית למכור נחלות שעה שהם ממתניים להקצאת נחלות. הבקשה לצו מניעה שהוגשה לביהמ"ש נועדה לשמר את המצב הקיים, עד למינוי בורר והכרעה בהליך הבוררות.

4. בדיון שהתקיים בבקשה הגיעו הצדדים להסכמה שקיבלה תוקף של החלטה, לפיה ניתן צו מניעה זמני האוסר על המבקשת (כאן) לבצע דיספוזיציה בנחלה, וזאת עד לקבלת החלטה בהליך הבוררות אותה יזמו המשיבים לפני רשם האגודות השיתופיות (החלטה מיום 13.12.16).

5. כחודשיים לאחר מכן, הגישו המשיבים, יחד עם בנו וכלתו של המשיב 1 ובתו של המשיב 2 (להלן: "המבקשים הנוספים"), המרצת פתיחה כנגד האגודה, רמ"י והסוכנות היהודית (ה"פ 17-02-18509 ולהלן: "ההליך השני"), במסגרתה עתרו לקבלת סעד הצהרתי לפיו האגודה איננה רשאית לסחור בנחלות פנויות שבתחומיה, וסעד הצהרתי נוסף שיורה לאגודה להמליץ על בנו וכלתו של המשיב 1 ועל בתו של המשיב 2 בפני רמ"י והסוכנות לקבלת נחלות פנויות ולפעול ככל הנדרש על מנת שאלה יקבלו נחלות פנויות. המבקשים (שם) גוללו את המסכת העובדתית שעמדה בבסיס ההליך הראשון, והוסיפו טענות בין היתר לעניין המניע שעומד ביסוד מכירת הנחלה (הענקתה ליו"ר האגודה), וכן לעניין פניותיהם של המבקשים הנוספים לאגודה על מנת שזו תמליץ עליהם לקבלת נחלות פנויות. נטען כי הליך השני נדרש נוכח העובדה שהמבקשים הנוספים אינם חברי אגודה, וחובת הבוררות הקבועה בתקנון האגודה איננה חלה עליהם.

6. האגודה הגישה בקשה לסילוק המרצת הפתיחה על הסף ולחילופין, לעיכוב ההליכים והעברתם לבוררות. בית המשפט קיים דיון בבקשה, במהלכו הושגה הסכמה ברוח זו וההליך הועבר לבוררות בפני בורר שימונה על ידי רשם האגודות השיתופיות (תוך הפנייה אף להליך הקודם התלוי ועומד בפניו).

7. חרף האמור, כעולה מהמסמכים שצורפו, הליך הבוררות נגדע כמעט בראשיתו. לאחר הגשת כתב הגנה על ידי האגודה ובקשה מטעמה לעיון מחדש בצו המניעה (מושא החלטת בית המשפט מיום 13.12.16), התקיים דיון ראשוני בפני הבורר, שלאחריו הוגשה על ידי המשיבים בקשה להעברת הבורר מתפקידו בשל היכרות בינו ובין ב"כ המבקשת (עליה

הודיע הבורר לצדדים). הבורר דחה את הבקשה, ומשכך פנו המשיבים לרשם האגודות השיתופיות לצורך העברת הבורר מתפקידו.

8. במקביל לבקשה להחלפת הבורר, הגישו המשיבים בקשה לעיכוב הליכי הבוררות עד למתן החלטה בבקשה. בהחלטתו מיום 17/04/2018 נעתר הבורר לבקשה לעיכוב ההליך, אולם דחה את הבקשה לעכב את הדיון בבקשה לעיון מחדש בצו המניעה. למען שלמות התמונה יצוין כי במסגרת הבקשה טענה האגודה כי חל שינוי בנסיבות, אשר מצדיק את ביטולו של צו המניעה שניתן כשנתיים קודם לכן. האגודה ציינה כי עתה אין עוד בכוונתה להעביר את הזכויות בנחלה אלא היא מבקשת לשכן בבית הבנוי בה את רב היישוב, שמונה לאחרונה. עוד נטען, כי בכוונת האגודה להעביר את תקן הנחלה לאחד המגרשים בהרחבת המושב, וכי המגרש שיקבל את תקן הנחלה יועמד להקצאה לאחד החברים, ובכללם ילדי המשיבים (ככל שיתקבלו לחברות באגודה). פעולה כאמור אינה אפשרית בהינתן צו המניעה ולפיכך, ואף נוכח העובדה שכתב התביעה אינו כולל כל סעד הנוגע ישירות לנחלה והצו אינו משרת את התביעה, הרי שאין כל טעם בהותרתו על כנו.

המשיבים התנגדו לביטול צו המניעה, הן מחמת היעדר סמכות לבורר להכריע בה והן בטענה כי פיצול הנחלה (למגרש ולקרקע חקלאית שתוצמד למגרש אחר בהרחבת המושב) איננו חוקי.

9. בהחלטתו מיום 7/06/2018 קבע הבורר כי הליך הבוררות מהווה המשך ישיר להליך שהתנהל בבית המשפט המחוזי, וכי הוא מוסמך לדון בבקשה. עוד קבע, כי החלטתה של האגודה לפצל את הנחלה חלף הקצאתה הינה בגדר שינוי נסיבות המצדיק עיון מחדש בצו המניעה. לגופו של עניין, נקבע כי השלכות פיצול הנחלה נוגעות לכלל חברי האגודה, וממילא, סוגיית הפיצול לא הועלתה במסגרת כתבי הטענות של הצדדים. משכך, ספק אם הדיון בה ראוי להתקיים בגדרי הליך הבוררות ומן הראוי שההחלטה בעניין זה תתקבל ע"י האסיפה הכללית של האגודה, כשלמשיבים שמורה הזכות להעלות טענותיהם כנגד חוקיות הפיצול בפניה. משכך, הוחלט להותיר את צו המניעה על כנו עד לקבלת החלטה באסיפה הכללית או עד ליום 1/7/2018 לפי המאוחר ביניהם. ככל שהאסיפה תאשר את הפיצול, ביצוע החלטתה יעוכב למשך 20 ימים על מנת לאפשר למשיבים להשיג על ההחלטה. עוד נקבע, שככל שהבורר יועבר מתפקידו, יהיו הצדדים רשאים להגיש לבורר שימונה תחתיו בקשה לעיון מחדש בהחלטה זו.

10. ביום 13/07/2018 נתן הבורר החלטה בבקשת האגודה למתן הבהרה ו/או תיקון להחלטתו מיום 7/06/2018 (בקשת ההבהרה לא צורפה לכתבי הטענות בתיק). מההחלטה עולה כי ביום 3/07/2018 קיבלה האגודה החלטה באסיפה הכללית בדבר "שינוי סטטוס הנחלה", והאגודה ביקשה מהבורר להבהיר אם החלטתו מיום 7/6/18 תקפה גם לגבי החלטה מסוג זה. הבורר הבהיר שהחלטתו להותיר את צו המניעה על כנו עד למתן החלטה לעניין פיצול הנחלה, חלה גם על החלטה לשינוי סטטוס הנחלה. עוד קבע, כי משנתקבלה החלטה בדבר

שינוי סטטוס הנחלה, צו המניעה יבוטל אך הביטול יעוכב עד ליום 5/08/2019, על מנת ליתן למשיבים תקופת התארגנות והזדמנות להגשת השגה על החלטת האסיפה.

11. ביום 26/07/2018 קיבלה מנהלת מחלקת הבורריות את הבקשה להחלפת בורר, והורתה על מינויו של עו"ד שלמה יער-בר כבורר במקומו של עו"ד גורלי. על פי הנטען בבקשה לסילוק על הסף המונחת לפניי כעת, המשיבים סירבו לחתום של שטר בוררות חדש, ולאחר שהודיעו על פנייתם לבית המשפט לביטול החלטות הבורר, החליט הבורר ביום 25/09/2018 על הקפאת הליך הבוררות.

12. בבקשה נושא הליך זה, עותרים המשיבים להורות על ביטול החלטת הבורר מיום 7/6/18 ועל ביטול החלטתו בעניין ההבהרה מיום 13.7.18. המשיבים טוענים כי החלטות אלה ניתנו בחוסר סמכות. הלכה היא, כך לשיטתם, כי בורר איננו מוסמך ליתן סעדים זמניים (אלא סעדים סופיים בלבד), והצדדים אף לא נתנו הסכמתם לכך. הבורר גם אינו מוסמך לבטל סעד זמני שניתן ע"י בית המשפט המחוזי. עוד טוענים המשיבים, כי צו המניעה ניתן גם כנגד צדדים נוספים (רמ"י והסוכנות) שאינם צדדים לבוררות. לגופו של עניין, ביטול צו המניעה מרוקן את הדיון בתובענה המתבררת בפני הבורר מתוכן, שכן כפועל יוצא מהביטול, תחדל הנחלה מלהתקיים ולא תיוותר אפשרות להקצאתה למשיבים ככל שתביעתם תתקבל. לצד האמור, דין ההחלטות להתבטל אף מהטעם שהבורר מצוי בניגוד עניינים נוכח קשריו עם ב"כ האגודה, ועל רקע זה אף הועבר מתפקידו. בנסיבות העניין, מתקיימות העילות הקבועות בסעי' [\(3\)24](#) וסעי' [\(10\)24](#) לחוק הבוררות, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק הבוררות") באופן שמחייב ביטול החלטות הבורר.

13. כאמור, האגודה הגישה בקשה לסילוק על הסף של בקשת המשיבים. לטענתה, על הצדדים חלה חובת בוררות סטטוטורית מכוח תקנון האגודה שקובע את הבוררות כמנגנון ליישוב סכסוכים, בהתאם לסעי' [52 \(2\)](#) לפקודת האגודות השיתופיות (להלן: "הפקודה"), ועל כל התדיינות בין הצדדים חולשות הוראות הפקודה ותקנות האגודות השיתופיות (בוררות בסכסוכים), תשל"ב-1972 (להלן: "תקנות הבוררות") שהותקנו מכוחה, ולא הוראות חוק הבוררות. תקנות הבוררות קובעות כי השגה על החלטתו של הבורר תוגש לרשם האגודות השיתופיות ולא לבית המשפט (תקנה 19א), ועל החלטתו של הרשם ניתן לערור בפני בית המשפט לעניינים מינהליים (סעי' 1 לתוספת השניה לחוק בתי המשפט לענייני מינהליים, תש"ס-2000).

14. זאת ועוד, אפילו היה חוק הבוררות חולש על ההתדיינות בין הצדדים, הרי שבהתאם להוראות סעי' 24 לחוק זה, לא ניתן להגיש לבית המשפט בקשה לביטול "החלטה אחרת" של בורר דוגמת ההחלטות נושא ההליך, אלא רק בקשה לביטול פסק בורר. בענייננו, אין המדובר בפסק בורר ואף לא פסק חלקי, שכן ההחלטה שניתנה איננה מסיימת את ההליך או חלק ממנו, והיא נועדה אך להתוות את הדרך הראויה בעיני הבורר לבירור טענות הצדדים בטרם קבלת החלטה אופרטיבית לגופה של מחלוקת.

15. זאת ועוד, המשיבים לא מיצו את האפשרויות שעמדו בפניהם לתקיפת החלטתו של הבורר. אפשרות אחת, בהתאם להחלטת הבורר, הייתה הגשת בקשה לעיון מחדש בפני הבורר החדש שמונה. אפשרות שניה, הייתה להגיש השגה לרשם האגודות השיתופיות כאמור לעיל. אפשרות שלישית (אף היא בהתאם להחלטת הבורר) הייתה להשיג על החלטת האסיפה הכללית בדרכים הקבועות בדיון.

16. המשיבים מצדם עותרים לדחות את הבקשה. לטענתם, הבורר היה נעדר סמכות ליתן ו/או לבטל סעדים זמניים, קל וחומר לבטל סעד זמני שניתן על ידי בית המשפט המחוזי. לגופו של עניין, אין מקום לדחיית הבקשה על הסף - הליך שהדיון נוקט בו במשורה ובמקרים נדירים בלבד, מחמת הפגיעה בזכות הטיעון והגישה לערכאות.

#### דיון והכרעה -

17. לאחר עיון בבקשה ובתגובות ולאחר שמיעת דברי הצדדים ובחינת טענותיהם, נחה דעתי כי יש לקבל את בקשת האגודה ולדחות על הסף את בקשת המשיבים לביטול החלטת בורר, וזאת בהיעדר סמכות עניינית לבית משפט זה בהתאם [לתקנה 101\(א\)\(2\) לתקנות סדר הדיון האזרחי](#), תשמ"ד-1984. להלן אנמק החלטתי.

18. הסוגיה שבמוקד המחלוקת בין הצדדים הנוגעת להקצאת הנחלות במושב, הינה עניין הנתון לבוררות בהיותה סכסוך הנובע מעסקי האגודה בין חברים או בין מי שתובע מכוח חבר מצד אחד ובין האגודה מנגד - ראה תקנון האגודה סעי' 124 - 125 וכן ראה הוראת סעי' [52\(2\)](#) לפקודה אשר נקבעו בתקנון כמנגנון בוררות. המשיבים עצמם פנו עוד בטרם נקטו בהליך הראשון בבית המשפט לרשם האגודות השיתופיות לצורך הכרעה במחלוקת, ובהמשך הסכימו, בשני ההליכים המשפטיים הנפרדים אותם יזמו, כי העניין יועבר להכרעה בבוררות כאמור.

19. עניינו של הליך זה בבקשת המשיבים לביטול החלטות בורר אשר התמנה ע"י רשם האגודות השיתופיות (או מי מטעמו) בהתאם [לסעי' 52\(2\)](#) לפקודה. המשיבים עותרים להפעלת סמכותו של בית המשפט על פי הוראות [חוק הבוררות](#), אולם על בוררות סטטוטורית זו חלות הוראות הפקודה והתקנות מכוחה ולא חלות הוראות חוק הבוררות.

20. על ההבדל בין בוררות על פי הוראות הפקודה לבין בוררות על פי [חוק הבוררות](#) הרגילה כותבת פרופ' אוטלונגי בספרה בוררות דין ונוהל (מהדורה רביעית - 2005), עמ' 206-205, דברים אלה:

"[לחוק הבוררות](#) אין תחולה על בוררות זו, כהוראת ס' 61 [לפקודת האגודות השיתופיות](#), 1933, והיא מתנהלת לפי הוראות פקודת האגודות השיתופיות ותקנות הבוררות שלה.

ההבדלים בין שתי הבורריות הללו גדולים, הן מבחינת החוק החל, הן מבחינת הרשות המוסמכת לאשר את הפסק, הן מבחינת הערכאה השיפוטית המוסמכת לדון בפסק הבורר, והן מבחינת מעמד הפסק".

21. ודוק, בהתאם להוראות סעי' 452(4) לפקודה, רשאי הרשם לאשר את פסק הבורר, לתקנו או להשיבו לבורר לצורך עיון חוזר בו. בקשה לתיקון פסק הבוררות או השגה עליו תוגש בפני רשם האגודות, וזאת בתוך 10 ימים מיום מתן הפסק (סעי' 452(4) לפקודה ותקנה 19(א)). ראה אף סמכותו ליתן כל סעד שבית המשפט מוסמך לתתו (תקנה 13(ב) לתקנות הבוררות), וכן לדון בשאלות הנוגעות לסמכותו המתעוררות אגב דיון בענייני הבוררות (ראו י. שמעוני, דיני בוררות – אופק חדש בבוררות (מהדורה שלישית מורחבת 2019) עמ' 762). מעמדה של החלטת הבורר בנוגע לפסק הינו כמעמדו של פסק דין של בית משפט מחוזי שאיננו ניתן לערעור ( סעי' 52(5) לפקודה). בהקשר זה האחרון, יצוין כי הוכרה בפרקטיקה האפשרות לתקוף את החלטתו של הרשם בבג"ץ, אולם הלכה היא אף כי בית המשפט זה לא משמש כערכאת ערעור על החלטות הרשם והוא יתערב בהן רק במקרים חריגים (בג"ץ 3020/12 גולן אזרד נ' רשם האגודות השיתופית [פורסם בנבו] (17.7.12) (להלן: "בג"ץ אזרד").

22. למעלה מן הצורך אציין, כי בעניין שלפניי המשיבים עצמם נתנו הסכמתם שצו המניעה יעמוד בתוקפו עד להחלטה בבוררות (ראה החלטה מיום 13.12.16). היינו, הם עצמם נתנו הסכמתם כי הבורר יקבע ויתווה את הדיון, לרבות ביחס לצו המניעה. בנסיבות אלה הם מושתקים מלהעלות כל טענה ביחס לסמכותו להחליט בעניין הצו. לכל היותר יכולים היו לעתור מהותית כנגד ההחלטה בדרכים המוקנות להם על פי דין או לבקש לעיין בה מחדש כפי שקבע הבורר.

23. משכך, אין סמכות לבית משפט זה להיזקק לבקשה ולהעביר את החלטות הבורר תחת שבט ביקורתו.

24. במאמר מוסגר, אציין כי ספק אם מדובר בכלל בפסק או בפסק ביניים של בורר. כל מקום, סיווגן של ההחלטות (כהחלטות ביניים או כפסק ביניים) ייעשה ע"י הרשם ככל שתוגש בפניו השגה עליהן בצירוף בקשה להארכת מועד, או בקשה לעיון חוזר שתוגש בפני הבורר החדש שמונה, כפי שנקבע בהחלטת הבורר שהוחלף, וזאת ככל שהמשיבים יסכימו (וישכילו) לחדש את הליך הבוררות התלוי ועומד.

25. על יסוד האמור, נדחית הבקשה. המשיבים יישאו בהוצאות המבקשת בסך של 2,000 ₪.

ניתן היום, ג' תשרי תש"פ, 02 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

תמר נסים שי 54678313- /

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה